

Varlık Hiçten Sayıldı

– sahrayeli · 28 Haziran 2016

Varlık Hiçten Sayıldı

Şu koskoca dünyada, kahırla yaşıyorken, Gönülden korlandıkça, varlık hiçten sayıldı, İki büklüm belimle, yükünü taşıyorken, İçerim erlendikçe, varlık hiçten sayıldı.

Alnımın yazgisına, boynum kıldan inceyken, Yapayalnız yaşamak, ezelimden önceyken, Artı ve eksilerim anlaşılmaz tümceyken, Zihinde sırlandıkça, varlık hiçten sayıldı.

Bin parçaya bölünen kalbim ise derinde,

Nefesimi kestikçe, rahat durmaz yerinde,

Ilık rüzgar eserken, kalamazdım serinde,

Bağrımnda narlandıkça, varlık hiçten sayıldı.

Hiç mi hakkım değildi ? Süremedim sefayı,

Kara bahtlı kaderim layık gördü cefayı,

Buz tutturdu yüreğe, göstermedi vefayı,

Dağlarım karlandıkça, varlık hiçten sayıldı.

Demlenmiş duygularım, dört bir yana yayıldı,

Toplayıp derledikçe, etrafına dağıldı,

Soğuk terler içinde, iliğimden sağıldı,

Yüreğim darlandıkça, varlık hiçten sayıldı.

Nesrin Önem

27 06 2016